

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 42. SZÁM 2009. NOVEMBER 12.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61., Telefon: 06(30)3071166

FORRADALOM

**NOVEMBER 7-E A FORRADALOM ÜNNEPE!
A FORRADALOM A MI MÚLTUNK, ÉS EZ A JÖVŐNK IS!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEŒ ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MI A FORRADALOM?

Az Auróra cirkáló ágyúját csak egyszer sütik el. A forradalom nem romantikus események sora, hanem nagyon is mindennapi, nagyon is megszokott cselekvések hosszú sorozata. A dolgozó ember élete a kapitalizmus viszonyai között nem lesz jobb, akármilyen kormány is legyen. A dolgozó embereknek a jobb életet csak az teremti meg, ha a kapitalizmus helyett szocializmus lesz. Ez nem holnap fog bekövetkezni, de ezt a távlatot mindennap kötelességünk felmutatni, és tenni érte. Mindez annak kapcsán jutott eszembe, hogy minap egy vidéki város polgármestere mesélte, hogy náluk is megalakult a Jobbik szervezete. Alig telt el egy-két nap, máris jelentkeztek, hogy ezentúl részt vesznek az önkormányzat ülésén. Joguk van rá, és élnek is vele. Ebben a városban van munkáspárti szervezet. Húsz éve. Joguk van nekik is részt venni a testületi üléseken, de nem élnek vele. A másik városban emberemlékezet óta MSZP-s a polgármester, hozzáteszem, a jobbik fajtából. Rendszerben tartatja a szovjet emlékművet, jut pénz a kultúrházra, a munkáspárti szervezetnek mindig adnak helyet a rendezvényekre. A mieink meg megszokták, kényelmes helyzet, az utcára nem mennek, a forradalmi tervek megmaradnak a párthelységeken belül. Hm?

AZ OSZTRÁKOKNAK MIÉRT ÉRI MEG?

Te, hogy miket nem lehet olvasni az újságban? A hírek szerint a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút, a GYSEV meg

akarja vásárolni a MÁV-tól a Győr-Ménfőcsanak-Sopron, Vas és Zala megye területén futó 607 kilométer hosszú vasúti hálózatot, mellékvonalastul, fővonalastul, azaz mindenestül. A kormány most nem mer dönteni, de nem is ez az érdekes. Az érdekes az, hogy az osztrákoknak miért éri meg az, ami nekünk nem éri meg? Aztán eszembe jutott egy nyári vakáció, amikor Ausztriában, Tamswégben megcsodáltam a kedves keskenynyomtávú vasutat. 1894-ben épült, személyszállításra ma már nem éri meg, de némi helyi áruszállításra, és főleg a turizmus céljaira viszont jobbat nem is lehet kitalálni. Nálunk inkább bezárják a vasútvonalakat. Hogy van ez? Nekünk nem éri meg, az osztrákoknak meg megéri? Szerintem nálunk számolnak rosszul. Tudatosan.

BECSAP AZ ÁLLAM

Az egyik vidéki kisváros polgármestere panaszkodik. Az önkormányzat évek óta nem tud arra költeni, hogy lakásokat építsen. Egész egyszerűen nem telik rá. A felnövekvő generációknak azonban mégis csak kell valahol lakni. No, sokan hittek is a bankok biztatásának, felvették szépen a hiteleket, és vettek lakást a szabad piacon, piaci áron. Nem is lenne ezzel nagyobb baj, ha a fiataloknak lenne folyamatosan munkájuk. De nincs, s különösen nincs most, a válság idején. A bank viszont könyörtelen. Ha nem tudsz fizetni, már árvereznek is. Az emberek hallották a rádióban, meg a televízióban, hogy az önkormányzatok megvehetik a lakásokat, így az ott lakók prob-

lémája átmenetileg megoldódik. Meg is rohantak bennünket, mondja a polgármester. A kormány csak azt felejtette megmondani az embereknek - folytatja -, hogy az önkormányzatok zömének nincs pénze lakásvásárlásra. A kormány, az állam becsapja saját polgárait.

MÉG KORAI A PEZSGŐ

Orbán Viktor a múlt heti kecskeméti beszédében ezúttal óvatosan fogalmazott, nem ragadtatta el magát a Fidesz esélyeit illetően. „A Fidesz vezetésével a jobboldal elnyeri a magyar választók olyan mértékű bizalmát, hogy egyedül, rossz kompromisszumok nélkül is képes legyen kormányt alakítani és a parlamenti többség támogatását megnyerni” – mondta, miközben a csodák birodalmába sorolta a kétharmados többséget. A kijelentés annál is inkább fontos, mert számos városban már biztosra veszik a kétharmados győzelmet, és mindazt, amit a Fidesz utána tesz, vagy tehet. Orbán Viktor helyében én még óvatosabb lennék. Csak azon az alapon, hogy elég sok időt töltöttem a politikai élet baloldalán. Nos, az MSZP-nek még sok aduja van. Bedobják a fasiszta veszély téziséket, a Fideszt, és különösen elnökét az ösrossznak kiáltják ki, meggyőzik az embereket, hogy ők nem loptak, nem csaltak, semmi más nem tettek, csak népünk javára dolgoztak. Hidd el, az emberek sok mindent bevesznek, feltéve, ha van elég pénz a manipulációra. Az MSZP-nek van.

Orbán Viktor még valamit világossá tett: a kapitalizmus marad. „Támogatom a kisebb parlamentet, támogatom a települési és a megyei önkormányzatok testületeinek körülbelül a felére csökkentését, de nem támogatom annak a rendszer-váltáskor gyökerező gondolatnak a megváltoztatását, hogy a politikai főhatalom a magyar parlamenti képviselőknek leadott voksok alapján szülessen meg.” Szóval, ha tényleg változást akarsz, a Munkáspárt az egyetlen választás.

UTCAI MUNKA, INTERNET, AGITÁCIÓ!

BESZÉLGETÉS CSEH MIKLÓSSAL, A BALOLDALI FRONT BUDAPESTI SZERVEZETÉNEK ELNÖKÉVEL

Cseh Miklós fiatalon kezdett politizálni, s mindig baloldali érzelműnek tartotta magát. 18 éves kora óta a Munkáspárt tagja, minden utcai kitelepülés aktív részese. Az utcai munkát, a sajtótájékoztatókat, a személyes és Internet-alapú pártépítést tartja a leglényegesebb feladatoknak. Egyetemistaként személyesen is megtapasztalja a kapitalizmus kegyetlenségét: „A szegényebb családok gyermekeitől elveszik a továbbtanulás lehetőségét, akinek van pénze, az tud boldogulni, akinek meg nincs pénze, az be sem teheti a lábát az egyetemre. Ha pedig nehezen is, de tudja finanszírozni az egyetemi költségeket az illető, egyáltalán nem biztos, hogy el is tud majd helyezkedni a szakmájában.”

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Fiatalon kezdtem politizálni, az általános iskola 8. osztályában már voltak politikai jellegű vitáim a tanáraimmal. Mindig a baloldalon kerestem a helyem, először az MSZP szimpatizánsa voltam. Miután megbuktatták Medgyessyt, nem tudtam elfogadni, hogy egy milliárdos gazember, Gyurcsány Ferenc képviselje a baloldaliak széles táborát. Kerestem egy olyan pártot, amely nemcsak szavakban, hanem a tettek szintjén is a munkások, a dolgozók, a baloldali értelmiségiek érdekeiért küzd. Hamarosan megtaláltam a kapcsolatot az Interneten a Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei elnökével, Edelényiné Nagy Máriával, és az ő hatására döntöttem úgy, hogy a Munkáspártban fogok dolgozni. 2007. március 27-én léptem be a pártba.

– *Miket szoktál olvasni?*

– Leginkább baloldali szépirodalmat, vagy a rendszerváltás előtt kiadott történelmi jellegű könyveket olvasok. Előfizetője vagyok A Szabadságnak, illetve napi rendszerességgel olvasom az Interneten a polgári sajtót. Minél több forrásból kell tájékozódunk, mert így tudunk egy megközelítőleg komplex képet kapni a politikai folyamatokról. Tájékozottság nélkül nem adhatunk marxista válaszokat a tőkés rendszer által felvetett társadalmi problémákra. Különösen érdekel a történelem, azon belül is a munkásmozgalom története.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Próbálom úgy alakítani az időbeosztásomat, hogy a lehető legtöbbet foglalkozhassak mozgalmi munkával. Elsősorban az Internetet használom “fegyverként” a szocializmusért folytatott harcunkban, nagyszerű lehetőség az agitálásra és a párt politikájának a népszerűsítésé-

re. Kiskorom óta vasútbarát vagyok, kimondottan rajongok a gőzmozdonyokért, így szeretek a vasút világával is foglalkozni.

– *Diákként, milyen tapasztalatokat szerezte a kapitalizmusról?*

– A kapitalizmus több módon is mérgezi a generációnkat. Egyrészt a szegényebb családok gyermekeitől elveszik a továbbtanulás lehetőségét, mert a felsőoktatásban bevezetett bolognai folyamat logikája az, hogy akinek van pénze, az tud boldogulni, akinek meg nincs pénze, az be sem teheti a lábát az egyetemre. Ha pedig nehezen is, de tudja finanszírozni az egyetemi költségeket az illető, egyáltalán nem biztos, hogy el is tud majd helyezkedni a szakmájában. A nyugati tőkés a tehetséges, egyetemet végzett fiatalokat nyugatra csábítják, akik többnyire élnek a lehetőséggel, és talán sohasem térnek vissza Magyarországra. Az oktatási intézményekben folyamatos a történelemhamisítás, a kommunisták démonizálása, valamint a nacionalista hangulatkeltés. A kultúrát elárasztotta az amerikai szemét, egy egészségtelen roncsársadalmat nevel a mai tőkés rendszer.

– *Miért fontos a világháló a forradalmi mozgalomban?*

– Az Internet olyan ma, 2009-ben, mint egykor a táviró vagy az újság volt 1917-ben, Lenin idején. Eszköz arra, hogy kapcsolatba lépünk az emberekkel, terjesztjük a párt politikáját, agitálunk, értelmesen vitatkozunk, megmutatva ezáltal a kommunisták igazi arcát. A közösségi portálokon, így az iwiw-en, myvip-en, youtube-on nagyszerű lehetőségei vannak a mozgalomnak, amit még mindig nem tudunk elég hatékonyan kihasználni. Ráadásul az Internet megkönnyíti és felgyorsítja az egymás között-

Cseh Miklós

1989. október 31-én született Keszthelyen. Gimnáziumi tanulmányait a hévízi Bibó István Gimnáziumban végezte. Jelenleg politológiát hallgat a Budapesti Corvinus Egyetemen. Angol és eszperantó nyelvből középfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Vallja, hogy sikerülni fog a magyar baloldalt kommunista alapon újjászervezni. A Front budapesti szervezete újból kivette részét a mártírsírok gondozásából Cseh Miklós vezetésével, és sokan közülük részt vettek az október 30-i megemlékezésen is.

ti kommunikációt is, ami a pártmunka minőségi javulását eredményezheti. Biztatom minden elvtársamat, hogy legalább egy e-mail cím kezelését tanulják meg! Ezzel a pártot szolgálják! ■

JELENTÉS HEVES MEGYÉBŐL: FELNŐTTÜNK!

Hosszú idő, több éves nehéz munka eredményeként a Heves megyei alapszervezet önállóvá vált a Magyar Kommunista Munkáspárt adminisztrációjában. November 4-én, Egerben, a fiatal helyi párttagság megtartotta a megyei alakuló gyűlést, melyen megszavazták a tisztségeket, s kijelölték a megyei pártszervezet számára az elsődleges, valamint a hosszú távú célkitűzéseket egyaránt. Egyhangú döntés alapján a megyei elnöki feladatokat Juhász Norbert fogja ellátni, helyettese, a megyei alelnök, Kovács Balázs lett, míg a gazdasági felelősi feladatok Gere Tündére várnak.

Ahogy az újdonsült megyei vezetés mondta: ez a gyűlés hosszú folyamat eredménye. Kezdődött 2005-2006-ban, amikor szinte a teljes Heves megyei tagság a szakadár Munkáspárt 2006-ba vándorolt át, s a megye egy rövid ideig fekete foltta lett. 2007-ben aztán néhány főiskolás fiatal megszervezte először az egri Baloldali Frontot, majd kis idő elteltével újrászervezték a párt helyi alapszerveze-

tét is. Azóta azon munkálkodtak, salgótarjáni irányítás és segítség mellett, hogy újraépítsék a Heves megyei pártszervezeteket. Mostanra a helyi, a regionális nógrádi és hevesi, valamint a központi pártvezetés szerint is megérett az idő arra,

hogy Heves megye végre papírforma szerint is különváljon. Jelenleg három alapszervezet működik a megyében: az egri és felsőtárkányi közös pártszervezet, a mátradereskei, valamint a Heves városi. A fiatalok ígérete szerint az egyre látogatottabb Nógrád-Heves megyei regionális párthonlap is kettéválik, megújul, valamint színvonalasabb formát kap.

A regionális pártszervezet különválásával természetesen nem csorbul a kapcsolat a salgótarjáni és az egri kommunisták között, hiszen mondhatni, testvérszervezetekről van szó. Kovács Balázs, az újdonsült megyei alelnök szerint „rengeteg problémát együtt vésztünk át, s még több programot együtt szerveztünk, hajtottunk végre. Salgótarján hozza a tapasztalatát és óriási munkamorálját, a munkásosztály spirituszát, Eger pedig a fiatalos lendületet, az aktivitást a pártba, s mivel közel vannak egymáshoz, gyakorlatilag az évek folyamán nagyszerű szimbiózis és munkamegosztás is kialakult köztünk”.

A friss Heves megyei pártszervezet máris megkezdte a párt választási kampányát: a múlt héten több éjjelen át széleskörű plakátozást hajtottak végre, a jövő héttől pedig hetente két alkalommal is kitelepelnek Egerben, járják a környező falvakat, fölkeresik az ismerősöket, a szimpatizánsokat. Csak így tovább, hevesiek! ■

otthonát. Simó Endre szervező, a Magyar Szociális Fórum képviselőjében elmondta: az országban totális létbizonytalanság teremtődött. Milliókat fosztanak meg létfeltételeiktől, ezért megálljt kell parancsolni a népnézó politikának és az embertelen kizsákmányolásnak. Azért jöttünk, hogy kimondjuk: nem tűrjük tovább, ami tűrhetetlen. A gyűlésen felszólalt Thürmer Gyula is. A Munkáspárt elnöke szerint a szegénység nem véletlenül van ma jelen Magyarországon. Ennek megvan az oka. Szegénység van Magyarországon, mert a magyar gazdaságot a külföldi vállalatok uralják. A tüntetés megszervezésében oroszlánszerepet vállalt Kovács István, a Munkáspárt KB tagja.

Tiltakozás a szegényekért

A szegényekért meneteltek vasárnap Budapesten a Magyar Szociális Fórum és az Otthonvédők szervezetei. Azért rendezték a demonstrációt, mert úgy vélik, véget kell vetni a kormány szegényeket sújtó politikájának, és meg kell akadályozni, hogy több ezer család veszítse el az

ciót, mert úgy vélik, véget kell vetni a kormány szegényeket sújtó politikájának, és meg kell akadályozni, hogy több ezer család veszítse el az

PEST MEGYE LÉTFONTOSSÁGÚ!

Pest megyei lista nélkül nincs remény a sikeres választási szereplésre. Ezt már megtanultuk az első, 1990-es választáson, amikor Pest megyében nem tudtunk listát állítani, és bizony nagyon hiányoztak a megyei szavazatok. 2006-ban ugyan volt listánk, de csak éppen annyi egyéni jelölttel, ami minimálisan szükséges. Az MSZP ezt észrevette, és a választási szerveknél megtámadta egy emberünket. A végeredmény ismert: nem lett Pest megyei listánk.

Budapest és Pest megye vezetői igyekeznek elkerülni, hogy ez a helyzet megismétlődjön. Ezt szolgálta a pártelnök múlt heti látogatása a vecsési választókerületben. Monoron kora reggel piaclátogatás, ami mint mindig, ezúttal is sikeres volt. Aktivistáink lelkesen osztogatták

a röplapokat. Vecsésen Kortye Vilmos, a Williams TV Stúdió tulajdonosa vezette be a munkáspárti csapatot a magyar kisvállalkozók életének nehézségeibe. Szlachó Csaba polgármester örömmel üdvözölte, hogy a Munkáspárt aktivizálódni akar a térségben. A délután újabb két település meglátogatásával folytatódott. Maglódon Tabányi Pál, Péteriben Molnár Zsolt, a te-

lepülések polgármesterei fogadták Thürmer Gyulát. Jó és szükséges volt ez a nap, bár érződött, hogy még nagyon sok javítani való van. A programot lényegében Budapestről szervezték, és a lebonyolításban is kivették részüket a pestiek; Kajli Béla elnök, Fogarasi Zsuzsanna és Arató István alelnökök. A feladat a helyi szervezetek erősítése. Dolgozzunk érte! ■

November 7-re emlékeztünk

A Munkáspárt budapesti, 8. számú régiója koszorúzást és ünnepi megemlékezéssel egybekötött taggyűlést tartott a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 92. évfordulója alkalmából. A régió tagsága minden évben a X. kerületi Újköztemetőben emlékezik, ahol koszorút helyeznek el a szovjet hősi obeliszknál. Idén is Kozák András, a Központi Bizottság tagja tartotta megemlékező beszédét.

A Munkáspárt aktivistái is részt vettek a múlt héten a „Békéért és az Erőszakmentességért” szervezett menetben. A rendezvényt világszerte megszervezték, Budapesten sajnos a vártnál kevesebben mentek el. Kemény, a háborút, a kapitalizmust és a globalizációt elítélő jelszavakat is csak a munkáspárti csapatól lehetett hallani.

UTCÁN AZ ELNÖKSÉG

A Munkáspárt Elnöksége úgy döntött, hogy a hétfői elnökségi ülések előtt egy-két órát az utcán tölt. Mutassunk példát tagjainknak, győzzük meg szervezeteinket, hogy most az utcán a helyünk! – nyilatkozta a döntésről Thürmer Gyula, aki Karacs Lajosnéval és egy kis csapattal ezentúl minden hétfőn Újbudán, a Móricz Zsigmond körtéren lesz. A budapesti vezérkar, élén Kajli Bélával a Józsefvárosban, a 32-esek terén foglalt „harcállás-pontot”. Jó ötlet, érdemes követni! ■

Ki az utcára!

Országszerte elkezdődtek a Munkáspárt utcai akciói. Minden héten, ugyanazon a napon, ugyanazon a helyen legyenek kint a kommunista aktivisták! Egyre többen mennek ki az utcára, vannak kitűnő példák. Csepelen például a vártnál jobban bevált a munkáspárti kérdőív. Egy hét alatt több mint százan adták meg adataikat, címüket, mondván, kíváncsiak, és várják a Munkáspárt képviselőit, propaganda-anyagait. A csepeliek kiegészítették a Munkáspárt szokásos dekorációját is, nagy karton lapokra tűzték ki a Szabadság címlapjait, ezzel teremtve még „vörösebb” hangulatot. Tanuljunk tőlük!

AZ ELSŐ „KIÜLÉS” A 3. RÉGIÓBAN

Pénteken, október 30-án délelőtt kihelyeztük a „vörös posztós” asztalunkat a forgalmas, XI. kerületi Fehérvári úti Vásárcsarnok előtti terre. Itt villamos végállomás, buszmegálló, SZTK, piac, gyalogátkelők és más üzletek vannak. Forgalmas hely ez, sok ember fordul meg itt.

Sokan maguktól az asztalhoz jöttek, biztattak bennünket, a programunkat kérték, és A Szabadság újságunk példányai között válogattak.

Jött egy műhelyben dolgozó férfi, aki egy munkatársa számára kifejezetten Kádár Jánosról készített fényképet keresett az újságainkban.

De nem vártuk meg, hogy ki jön az asztalhoz. Aktívan, mindenkit megállítva mutattuk be a pártprogram kiadványait. Nagyon kevesen utasították el, így több száz darabot adtunk át. Később egyetlen egyet sem találtunk eldobva.

Az akció hasznos volt. Láttatnunk kell magunkat!

BENYOVSZKY GÁBOR

MILYEN MAGYARORSZÁGOT AKARUNK?

MUNKÁSPÁRTI KÉRDŐÍV

Ez nem politikai népszavazás, nem milliárdos aláírás-gyűjtés. Mi az Ön véleményére vagyunk kíváncsiak. Kérjük, válaszoljon igennel vagy nemmel kérdéseinkre. Együtt tehetjük élhetőbbé Magyarországot!

	igen	nem
Támogatja-e, hogy a legsúlyosabb büntetés legyen kiszabható a gazdasági bűncselekményekre, korrupcióra?	☐	☐
Egyetért-e azzal, hogy az elbocsátott vezetőknek nem jár végkielégítés?	☐	☐
Támogatja-e, hogy a minimálbér legalább 100 ezer forint legyen, s senkinek se lehessen nagyobb a fizetése 1 millió forintnál?	☐	☐
Támogatja-e az áramszolgáltatók, gázszolgáltatók és egyes nagybankok államosítását?	☐	☐
Egyetért-e azzal, hogy megszűnjön a pártok állami támogatása, ne lehessen fizetett tv és rádió reklám, óriásplakát?	☐	☐
Támogatja-e, hogy továbbra is alkotmányos jog legyen az első munkahelyhez, első lakáshoz jutás?	☐	☐
Támogatja-e, hogy az önhibájukon kívül eladósodott embereket ne lakoltassanak ki otthonukból?	☐	☐
Egyetért-e azzal, hogy a munkanélkülieknek elsősorban állást, közmunkát kell biztosítani, s nem segílyt?	☐	☐
Támogatja-e, hogy a magyar kis- és középvállalkozók alacsonyabb munkáltatói adókat fizessenek a munkahelyteremtés érdekében?	☐	☐

Kérjük, amennyiben a kérdések többségére igennel válaszolt, s egyetért azzal, hogy ezeket a lépéseket megtéve jobbá és élhetővé lehet tenni Magyarországot, adja meg elérhetőségét. A Munkáspárt aktivistái ez esetben a jövőben eljuttatják Önnek a párt programját. Kíváncsiak vagyunk véleményére minden egyéb kérdésben is, kérjük juttassa el hozzánk gondolatait.

Név:

Cím:

THÜRMER A RENDSZERVÁLTÁSRÓL

A Munkáspárt Baross utcai központjában és a könyvesboltokban is kapható Thürmer Gyula, „Az elszikkasztott ország” című könyve. Más politikusokkal ellentétben ez nem egy beszédgyűjtemény, nem egyszer már leírt és elhangzott mondatok egyvelege. Thürmer könyvében magáról is ír, de valójában a kérdés a lényeg: meg lehetett volna menteni a magyar szocializmust? Mit akart Kádár János? S hogyan tovább ma? A Munkáspárt elnökének könyve kitűnik még egyben: Thürmer Gyula a kiadótól a könyv megírásáért kapott honoráriumot forint-ra pontosan a pártnak adta. Az alábbiakban a könyvből idézünk.

„Valamikor 1989 februárjában, az egyik utolsó alkalommal, amikor Kádár János még be-benézett a Házba, a mostani Képviselői Irodaházba, egyik este egyedül ültem Grósz Károly titkárságán. A lányok már hazamentek, rám maradt az ügyelet is. Egyszer csak benyitott Kádár János. Felálltam. Jelentkezem, Kádár elvtárs! – mondtam, ahogyan régen is. Kádár környezetében szokás volt a katonás jelentkezés. Thürmer elvtárs, el tudná intézni, hogy Grósz elvtárs fogadjon? – mondta. Kádár kérdése nem csak szokatlan, meg-rázó is volt. Érződött, hogy fontosnak tartja az ügyet, amiért jött. Látszott, hogy Kádár tudatában van annak, hogy egyre kevesebb a tiszta pillanata, de ez a pillanata tiszta.

A pártelnök és a főtitkár beszélgethettek vagy fél órát, amikor Grósz kiszólt a közvetlen vonalon: hozz be egy kis whiskyt! Bevittem, kiöntöttem. Üljön le, Thürmer, maga is! – fordult hozzám Kádár. Grószra néztem, kellemetlennek tűnt a meghívás. Grósz bólintott, leültem.

Egy éve jártam Kínában - folytatta Kádár a whisky előtti gondolatot. Visz-sza kell térni a kérdésekre. Menjen el, Grósz elvtárs, Kínába, beszéljen a kínai vezetéssel! Ön egyedül nem fog tudni megkapaszkodni. Most nekik van a legtöbb tapasztalatuk. A kínai párt megtanult harcolni az osztály-ellenséggel szemben, mi nem tudunk. Gorbacsovra nem számíthat. Ne hagyja ki, de ne építsen rá! A kínaiak megértik Magát. Most Ön kell a kínaiaknak, menjen! Most a kínai elvtársakkal megint egy hullámhosszon vagyunk, használja ki! Később Kína kinő bennünket, nem leszünk érdekesekek. Most a kínaiak állnak hozzánk legközelebb. Ez a mi gyakorlatunk is. Én elmondtam Gor-

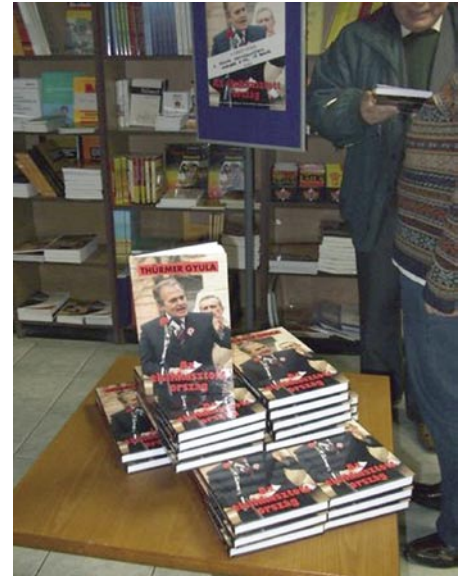
bacsovna is, a többieknek is, amit a szocializmusról gondoltam. Ők nem akarják. Én meg már nem tudom.

Nézzé, Grósz elvtárs, tudom, hogy Maga másként látja a pártértekezletet. Nem volt törvényszerű az, ami történt. Néhányan ügyesen megszervezték, hogy kibuktassák a vezetés többi tagját. Én fokozatos cserét akartam, de nem engedték. Nekem már nincs támaszom ebben a vezetésben.

Kádárt egyszer láttam életemben sírni. 1983 decemberében Aczél György kíséretében jártam Moszkvában. Ott találkoztam régi ismerősömmel, Igor Andropovval, az akkori szovjet vezető fiával. Nos, ő keresett meg. Mondd meg Kádár elvtársnak, hogy apám rosszul van. Apám üzeni, hogy néha javul egy kicsit, de az orvosok világosan megmondták, hogy egy-két hónap, nem több! Alighogy hazaérkeztünk, bejelentkeztem Kádár János titkárságán. Azonnal fogadott. Az íróasztalától átült velem szembe, a kis referáló asztalhoz, ahol általában azok ültek, akiket hivatott. Elmondtam, amit

tudtam. Kádár szemében megjelentek az első könnyecsek. Magyarország és a magyar párt első embere sírt, előttem sírt. Ez több volt annál, mint amikor az

idős ember elérékenyül. Kádár egy barátját veszítette el, s talán a reményt is. Nem sokkal később, február 9-én valóban elhunyt Jurij Andropov.

Most újra látom, hogy Kádár sír. Grósszal egymásra néztünk. Egyikünk sem szólal meg. Mindketten érezzük, hogy talán ez az utolsó találkozó. Így, hárman először találkoztunk, és utoljára is. Én soha többé nem találkoztam Kádárral, Grósz – legalább is úgy tudom – még igen. Tegyük meg nekem! – mondta Kádár. Én nem akarok már mást.

Megszervezte-e Grósz a májusi pártértekezletet? Grósz később többször elmondja jelenlétemben Gorbacsovna, hogy a pártértekezlet nem puccs volt, nem volt szervezkedés, bár Kádár kétségkívül így érezte. Nem úgy tűnt, hogy Grósz magyarázkodna Gorbacsovna. Nem is volt igazán szüksége rá. Pár hónappal később, az új Munkáspárt kongresszusán magam is látom, hogy a pillanat ereje, a mélyben meghúzódó vágyak néha képesek mindent elsöpörni, és utat nyitni azelőtt, amit az emberek akarnak.

Javasolom Grósznak, hogy szedjük össze a kádári gondolatokat egy kis kötetbe, de a kádári gondolatok senkinek sem kellene. A kádári végrendelet részeit alkotó feljegyzéseken mindvégig rajta maradt a „Szigorúan bizalmas” pecsét.” ■

FORRADALOM

„Aki a proletárforradalmat csak azzal a feltétellel tartja megengedhetőnek, ha könnyen és simán megy végbe... ha a forradalom útja széles, szabad, egyenes, ha nem kell győzelem felé haladva időnként a legsúlyosabb áldozatokat vállalni... az nem forradalmár.”

Lenin

Magyarország urait el kell söpörni! Ez elsősorban jelenti a Magyar Szocialista Pártot. Vezetőit, megalkuvó tagságát, tolvaj gazdasági embereit. A rendszerváltás elsősorban az ő bűnük, az, hogy Magyarország össze-roppan a világválság idején, az ő felelősségük. A mai magyar kapitalizmus az ő termékük. Nem csak loptak: ők élesztették fel a fasiszta veszélyt, a rasszizmust, ők uszítanak cigányt és magyart, őmiattuk éheznek gyerekek! A Magyar Szocialista Párt hagyta, mi több, médiával és befolyással segítette is a Jobbik megerősödését. Az MSZP-nek köszönhető Vona Gábor és a Magyar Gárda. Nem lenne Orbán Viktor mindent nyerő Fidesze sem, ha Horn, Medgyessy, Gyurcsány és Bajnai nem lopja szét az országot. A Fidesz a magyar kapitalizmus terméke.

Nincs kisebbik és nagyobb rossz. A Magyar Szocialista Pártra nem lehet szavazni, a Fideszre pedig nem kell! Orbán Viktor Magyarország miniszterelnöke lesz, s le kell majd győzni!

Ébresztő!

Még mindig dohos pártirodában vitatkozunk MSZP-n és Fideszen, ahelyett, hogy saját pártunkat erősítsük? Még mindig inkább szavakon lovaglunk, ahelyett, hogy kimennénk az utcára? Félünk az emberektől? Félünk a munkától?

Megöregedtünk? Ez nem korfüggő! Ez tudatosság és meggyőződés kérdése.

Miért hoztuk létre a Pártot? Azért, hogy együtt nosztalgiázzunk? Havonta egyszer összejárunk, szekrényben a szórólapon, statisztika a központnak?

Vlagyimir Iljics Lenin lemászna a falon függő képről és szétrúgná azt, aki ezt teszi! Mindenkit, aki semmittevésével elárulja 1917-et, és nem segíti az új forradalom ügyét!

Mert a forradalom ma kezdődik! Azzal, hogy kimegyünk az utcára, röplapot, programot és Szabadságot osztunk, plakátot ragasztunk! Ma a forradalom az, hogy nem sunyítunk ismerőseink és barátaink között, hanem kijelentjük: mi kommunisták, munkáspártiak vagyunk! Ma az a for-

radalmár, aki segíti a Munkáspártot. Nem úgy általában, hanem konkrétan. Munkával is, pénzzel is! Nem egyszer, valamikor, hanem most! Magunktól kell elvenni, hogy segítsük a közös küzdelmünket. Ezért vagyunk kommunisták! Ezért fogtunk össze az igaz ügyért! Aki ezt nem teszi az ..., nos az miért van még közöttünk? Azzal miért fogunk még kezét?

1917-ben elkezdődött valami, amitől még ma is jobban retteg a tőkés világ, mint a pestistől. A munkás és paraszt nem csak könyörgött, hogy munkájához mérten kapjon a közösből, hanem el is vette azt.

Nekünk sincs más utunk!

Ez a mi utunk!

KAPITÁNY GYULA

HALLGATNI ARANY

Hunvald György korrupt politikus. Letartóztaták, mert bűncselekmények egész sorát követte el. Nem egyedül, nem csak önmagáért: sokaknak jutott az állami vagyon fosztogatásából.

De csak őt csukták le. Egyelőre. Hiszen ő a polgármester, Erzsébetváros mindenható aláírója. Ezért lehetett rábizonyítani, hogy ingatlanokkal, ilyen-olyan szerződésekkel javította szocialistának álcázott barátai „nehéz anyagi helyzetét”.

S a barátok hálásak, nem felejtenek. Főként azért nem, mert tudják, ha felejtenenek, esetleg Hunvaldnak eszébe jutna, hogy a rendőrségnek kiket is kellene még megkérdeznie az ellopott milliókkal, milliárdokkal kapcsolatban. Kinek érne ez meg? Senkinek. Mármint a jól lesajnált adófizető polgároknak, az általuk jól definiált senkiknek. Még a végén vagyonekobzásokkal csökkenne az ominózus költségvetési hiány...

Az, hogy valaki börtönbe kerül, ma már nem hír.

Közhely. Unalmas. Talán csak azok gondolkodnak bele ennek hátterébe, akiket érint ennek hatása: a család, a munkáltató, a barátok. Hunvald György esetében leginkább az utóbbiak. Erzsébetváros polgármesterének letartóztatása ugyanis olyan méhkas megbolygatása volt, ahonnan igen sokakat „megcsipkedhetnek”.

A barátok hát összefogtak, hogy a munkáltató – vagyis az önkormányzat – mindmáig félmillió feletti fizetést juttasson Hunvaldnak, nehogy a családnak nyomorognia kelljen. Igaz, már nem szolgálati luxusautó viszi a gyerekeket az iskolába, hanem a kirendelt „közszolgálat”, s a házat, nyaralót, tízmillió képeket sem viszi még a behajtó, de hát ki tudja... Vigyázni kell, mert a megszorogatott ember, ha min-

denét veszni látja, tán túl sokat mesélhet. Az elmúlt héten az önkormányzat a Fidesz kezdeményezésére felvetette: talán mégse kéne olyan embernek százezreket adni a közvagyonból, aki az utcára sem léphet ki, nemhogy a közös érdekében munkálkodna. Legyünk cinikusak: lehet, hogy még így is jobban járunk. De nem ez a lényeg. Összeült a díszes testület, szavazott, s 10-9 arányban megszavazták, hogy a Hunvald Gyuri olyannyira jó polgármester még így is, hogy bizony járjon neki az a fizetés. Hárman tartózkodtak. Ők vajon mennyiért?

Lendvai Ildikó – ha nem emlékeznénk, ő ma a szocialisták pártelnöke – természetesen hallatta hangját. Na nem a tisztelt képviselőknél, akik megszavazták a javadalmaszást, hanem a médiában. Mert ő, tisztességes honanyaként elítéli Hunvald további javadalmaszását. Lehet, neki nem jutott azokból az üzletekből? Vagy megint csak kell a nép altatása? Persze, hogy kell. Jönnek a választások, s az átlagember nemhogy háromszázezret, de lassan egy fillért sem visz haza jól megérdemelt munkájából – mert nincs neki. Ha lecsukják, mert tyúkot lopott, a család éljen, ahogy tud. Az ő munkáltatója nem fizet...

Hunvald György börtönben van, nem dolgozik, mégis annyi pénzt ad haza, mint három, éjt nappallá tévő, kizsákmányolt szakmunkás. Ne szoruljon ökolbe a kezünk?

Igen, ezt a kérdést ma még a Fidesz vetette fel. Holnap, ha az ő emberük kerül ilyen helyzetbe, hol lesz a különbség?

Hazánk vezetői között a tisztességes politikus mára nem ritka madár, hanem kipusztult állatfaj.

Nekünk kell feltámasztani!

CSEH KATALIN

Az én húsz évem – A sok Szabó család egyike

A SZABADSÁG A MUNKÁSPÁRT 20. SZÜLETÉSNAPIJA ALKALMÁBÓL SOROZATOT INDÍT „AZ ÉN HÚSZ ÉVEM” CÍMMEL. A MUNKÁSPÁRT TÖRTÉNETE – KÖZÖS HARCUNK HISTÓRIÁJA. NAGYGYŰLÉSEKRŐL, FELVONULÁSOKRÓL ÉS VÁLASZTÁSOKRÓL ÉPPÉGY SZÓL, MINT A MINDENNAPI MUNKA, A SZÓRÓLAPOZÁS, A KOPOGTATÓCÉDULA GYŰJTÉS VAGY AKÁR CSAK EGY PIACI BESZÉLGETÉS „APRÓ” PILLANATAIRÓL. VÁRJUK MINDAZON PÁRTTAGJAINK ÍRÁSAIT, AKIK ÚGY GONDOLJÁK, HOGY A MUNKÁSPÁRT KÖZÖS KINCSEVÉ TENNÉK AZ ELMŰLT HÚSZ ÉV SZÁMUKRA FONTOS, EMLÉKEZETES PILLANATAIT. EZÜTTAL A SOK SZABÓ CSALÁD EGYIKE EMLÉKEIT IDÉZZÜK FEL.

Húsz év majdnem egy generációnyi idő. Valóban, ez idő alatt felnövekedtek a gyerekeink. Akár boldogok is lehetnénk, hiszen tisztességes, dolgozni akaró, munkából megélni szándékozó felnőttek lettek. Örömnkbe ürem is vegyül, lesz-e munkájuk, kiszámítható jövőjük? De ne szaladjunk ennyire előre.

1989, rendszerváltás. Néhány évvel voltunk idősebbek, mint most a mi két gyerekünck. Ebben az évben mentem vissza, öt év GYES után dolgozni. Pedagógus vagyok, férjem az autóiparban dolgozott és dolgozik. Abban az időben még a tanároknak megvolt a megbecsülése mind a diákok, mind a szülők részéről. Sőt, egy ideig az állam részéről is, létezett még a pedagógus nap és az ehhez kapcsolódó jutalmazás. Ez soha nem volt sok, nem érte el a fizetésünket, de éreztük, hogy számítunk. Az óraszámunkon felül a tehetségesebb gyerekeket fizetett szakkörökön fejleszthettük, a gyengébbeket segíthettük. A tanulói létszám, az osztályok száma is több volt, mégis könnyebb volt elfogadtatni a tanulás szükségességét. Aztán az elismerés, megbecsülés (a tisztelet szót szándékosan nem használom, mert az már szinte a szótárunkból is eltűnt) megkopott. Azonban azt tanultam - még az előző rendszerben, valóban ingyenes oktatásban - tartozom annyival, hogy nem dobom el a diplomám. Ráadásul szeretem is a munkám. Amennyivel tanárként az én fizetésem kevesebb volt, mint a többi ágazatban dolgozóé, azt férjem többletmunkával előteremtette. Még a 90-es évek elején lehetősége volt másodállásban „maszek”-nál dolgoznia. Igaz, nem sokat láttuk, a gyerekeivel csak hétvégén játszott, mert hajnalban ment, késő este jött haza. Ezzel tudta biztosítani, hogy fizethettük a lakástörlesztést, és a vállalati üdülőben a Bala-

tonon nyaralhattunk minden nyáron. Ekkor jött a privatizáció, a vállalati üdülőt eladták. Így a mi nyaralási lehetőségünk is megszűnt. Ezután pedig egyre nehezebb időszak következett. Gyerekeink iskolások lettek, a tankönyvekért már fizetni kellett. Ők is kézzelfoghatóan érezték a társadalmi változásokat. Társaik családjában már egyre több helyen előfordult, hogy a szülei elvesztették állásukat. Hivatásomnál fogva több időt töltöttem gyermekeimmel, mint más szülők.

Abban az időben még a tanároknak megvolt a megbecsülése mind a diákok, mind a szülők részéről. Sőt, egy ideig az állam részéről is.

Jobban tudtam őket felügyelni. Így is előfordult, hogy társaival – főleg a fiam – az újdonságként ható nagy plázákban csatangoltak. Ezt és ennek következményeit mi otthon megbeszéltük, próbáltuk a gyermekeink fejében helyretenni ezeket a dolgokat. Úgy tűnik, sikerült. Mi lett azokkal a gyerekekkel, akikkel nem beszélgettek otthon? Sajnos látjuk. Széteső családok, szüleiüket hibáztató gyerekek, tartós társas kapcsolatokat kialakítani nem tudó felnőttek.

Az iskolakezdést évről évre nehezebben éltük meg. Tanulni azonban kell! Elkövetkeztek a középiskolás évek. Ekkor már nem csak a tanulmányi eredményeiért izgultunk, hanem a kamaszkorukból adódó természetes lázadás, kíváncsiság, dac miatt is. Ebben az időszakban már fenyegetően közel éreztük gyermekeinkhez a kábítószer megjelenését. Meg tudjuk-e védeni őket ettől a veszélytől, amiről még mi sem tudtunk sokat? Megpróbáltuk mi szülők is kezelni ezt a helyzetet. Csak reménykedni tudtunk, hogy

megóvhatjuk gyermekeinket. Beszélgettünk velük erről a témáról, figyeltük őket, sokszor túlzott gyanakvással. A szülő már csak ilyen. Ha az izgalmakból még nem elég, férjem munkahelye is bizonytalanná vált. Nagy szerencsénkre sikerült elhelyezkednie, így családjunk további megélhetése biztosítva maradt.

Gyermekeink leérettségiztek. Ez sem volt egyszerű. Ezt is megreformálták. Középszintű, vagy emeltszintű érettségi? Számolgattuk a pontokat, időnként a tanárok is bizonytalanok voltak. Végül is sikerült, és irány egy-egy felsőoktatási intézmény. Lányunk már befejezte az egyetemet, fiunk még tanul egy vidéki főiskolán. Szerettük volna, ha kollégiumban lakhat, de két gyermeket nevelő, nem elvált, dolgozó szülőkkel nem jogosult kollégiumi elhelyezésre. Így maradt az albérlet, amit természetesen fizethetünk az egyéb költségek mellett. Még van munkahelyünk! Igaz, férjem minden hónap utolsó munkanapján úgy jön haza, hogy több kollégáját elbocsátották. Most már talán több embert nem küldenek el tőlük, de az ő fizetésüket csökkenteni fogják. Lányomék a férjével nálunk laknak, és a házuk költségeit közösen fizetjük. Így még egyelőre nem kell azon gondolkoznunk, hogy meg kell-e válnunk harminc év tisztességes munkájával szerzett lakásunktól. Az lenne a természetes, hogy mi segítsük a gyermekeinket!

Végül is még mindig boldogok lehetünk, mert egészséges, dolgozni akaró, tanult gyermekeink vannak. Milyen világ vár rájuk, ahol nem tudnak tervezni, kiszámíthatatlan a jövő, bizonytalan a munkalehetőség? Nagy szerencse, hogy ők azért bizakodóbbak, reménykednek és bíznak önmagukban. Mi nagyon féltjük őket.

SZABÓNÉ

PEKING ÉS SHANGHAI ÜZENETE

Most őszelön megláthattam e két világvárost a Kínai Nemzetközi Rádió vendégeként, köszönet nekik érte. Amit láttam, az az élmény erejével rögzült, sokrétű üzenetek tárházaként, sokáig fog tanulságokat közvetíteni, remélhetőleg nem csak nekem. Shanghaiban és Pekingben az új épületekkel, a jövőt idéző várostervezéssel az emberi környezet új minősége született. Ezek a városok valóban megszépítik az életet, mert a tudomány és technika sikerei a szocialista társadalom emberközpontú értékrendjével párosulva példa értékű eredményt hoztak. Itt bemutatja a 60. születésnapját ünneplő népköztársaság, hogy az emberi szabadság minden korábbinál magasabb fokát képes biztosítani állampolgárainak és az idelátogatóknak. A hatalmas felhőkarcolók szépek, bennük a rendeltetés, a szerkezet és a forma tökéletes egységet alkot. Nincs szükség cikornyás díszítésekre, az anyag és szellem, a várostervezésben harmonikus egységet alkot. A toronyházak alkotta terek nem zártak, ellátni köztük, s alatt a természet változatosságát megmutatni képes parkok díszlenek. A mintegy 19 millió lakosú Shanghai és a 12 millió körüli lélekszámú Peking utcáin nincs zsúfoltság, a széles utak sávjai közti területeket, a felüljárók környékét,

változatos fajgazdagságú növényzet foglalja el. Az utak tiszták, az emberek nem rohannak, akire idegenként rámosolygok, mosolyogva üdvözl. Itt nem elidegenedett, hanem emberi világ van. A metró nem zsúfoltabb, mint máshol, a kapaszkodó melletti falon kis tábla figyelmeztet, hogy a rokkant, az idős, az áldott állapotban lévő nő, a gyermekes anya részére biztosítsanak helyet az utastársak. Az olimpiai versenyeknek otthont adó „madárfészek” acéloszlopain, egyik soron olimpiikonok arcképei sorakoznak, a másik sor oszlopain az építőmunkások és szocialista brigádjaik képei, szívmelegetően hirdetve ezzel az emberi egyenlőséget. A múlt tárgyi emlékei, a díszes cserepeikkel, festett oszlopaikkal egyre inkább eltörpülnek, és csak pár emeletnyi magasságra szorítkoznak emellett az új világ mellett. A régi császári, polgári rendszer kiváltságosai nem laktak olyan nagyszerű környezetben, mint a mai egyszerű pekingi, shanghai lakos. A Tiltott Városban, ahol régen csak a mandzsúk járhattak, ma hömpölyög a látogatók tömege. Cserzett arcú, kérges kezű munkások csoportjai veszik meg a belépőjegyet a nyári palotába. A palota falain kívül elterülő hatalmas parkban az 55 évesen nyugdíjba vonuló nők és a 60 évesen

nyugdíjba vonuló férfiak aktívan pihennek. Egyik helyen keringőre táncolnak a párok, másutt tai-csi tornát végeznek kellemes zenére, harmadik helyen egy kitűnő hangú énekes hagyományos kínai operát ad elő, másutt tollaslabdázna. Többnyire idős emberek, de arányos testűek, mozgékonyak, jó kedélyűek. Garázda vagy részeg embert nem látni. Alig látni túlsúlyos, elhízott embert, az étkeik jók, nem teng túl bennük a zsíros és szénhidrátos táplálék. Sok a zöltség és gyümölcs. Az emberek ruhái, autói olyanok, mint bármely külhoni nagyvárosban, A férfiak a sötétebb tónusú színeket kedvelik öltözeteikben. Sötét hajúak, sötét szeműek, de arca sokfélék, meglátszik, hogy az országban 56 nemzetiség él. A nők kecsesek, szépek, beszédük lágy, vonásaik, mozdulataik finomak. Látszik a népen, hogy művelt, ötezer éves kultúra örököse, s a néphatalom biztosítja részükre az emberhez méltó, tisztességes jövőt. Szeretnék még visszamenni Kínába. Úgy érzem, egy kicsit hazamegyek, egy kicsit a jövőbe lépek, ha ismét ott leszek. Tiszta szívemből kívánom, amit a Tien-anmen téren, a Mao kép mellett olvasni: Éljen a Kínai Népköztársaság! Éljen a világ népeinek egysége!

BELOVITZ KÁROLY

SZAKSZERVEZETI KÜZDELMEK

Teljes apátiában a GE-dolgozók – már sztrájkolni sem akarnak

„Jövőre depressziósak leszünk” – már sztrájkolni sem akarnak a váci General Electric izzógyár elbocsátás előtt álló dolgozói. Munkalehetőség híján elképzelésük sincs a GE váci munkásainak, mihez kezdenek elbocsátásuk után. Az izzógyár dolgozói beletörődtek helyzetükbe, sztrájkolni sem akarnak, mert akkor – mint mondják – elveszítenék magasabb végkielégítésüket.

Több a munka, kevesebb a bér

Demonstrációt tartottak az ágazatot érintő 2010. évre tervezett költségvetési és bérintézkedések, valamint a gyermekek csoportlétszámának emelése ellen a bölcsődei dolgozók szombaton a fővárosban. A Bölcsődei Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének közleménye szerint a jövő évre tervezett bér- és költségvetési intézkedések hatására a dolgozók további, legalább 4 százalékos reálkereset-csökkenésre számíthatnak. A kormány intézkedése minden bölcsődében dolgozó számára jelentős feladatnövekedéssel jár, a megengedett 10-12 helyett 16-18 gyermek van egy csoportban. Ráadásul az önkormányzatokat érintő forráselvonás, valamint a bölcsődei normatíva csökkenése tovább rontja az amúgy is gyenge anyagi lábakon álló intézmények helyzetét.

Beperelték volt dolgozói a Pécsi Vízművet

Pert indítottak a Pécsi Vízmű dolgozói korábbi munkáltatójuk, a francia érdekeltségű Pécsi Vízmű Zrt. ellen csütörtökön, hogy így követeljék elmaradt szeptemberi bérük kifizetését. Szabó Iván, a pécsi önkormányzatot és a dolgozókat képviselő ügyvéd elmondta: az új szolgáltatóhoz, a Tettye Forrásház Zrt-hez átkerült dolgozók közül 322-en fordultak a baranyai munkaügyi bírósághoz. Az ügy előzménye, hogy miután az önkormányzat és az általa létrehozott új szolgáltató, a Tettye Forrásház Zrt. október 5-én ellenőrzése alá vonta a helyi vízmű épületét, hitelezők zárolták a korábbi szolgáltató Pécsi Vízmű Zrt. számláit, s a vállalat nem tudta kifizetni dolgozói szeptemberi bérét.

Sztrájk a Ganznál

Felfüggesztették a szerdán kezdődött határozatlan idejű sztrájkot a Ganz Röchler Zrt. kiskunfélegyházi gyárában a dolgozók, és csütörtökön megkezdődik a termelés, miután részleges megállapodást kötöttek a vállalat vezetése és a munkavállalók képviselői. A sztrájkot azért tartották, mert a dolgozók két hónapja nem kapták meg a bérüket, a 335 dolgozó augusztusban kapott utoljára 40-50 ezer forint bérelőleget. A megállapodás szerint egyelőre az augusztusra járó bérük hiányzó különbözetét kapják meg.

„A tettekre figyeljünk...”

A gyűjtés tizenegyedik hete (zárás 2009. november 3.)

A Munkáspárt választási kampányára rendületlenül gyűjtene a párttagok és szimpatizánsok. Az egy főre eső átlag 6.015 forint/fő.

Kiemelt adományozóink: Vida János, Budapest újabb adományával összesen 63.000 forintot adott. Ligeti Vida Ármenné, Budapest 22.000 forint, Cseh Miklós, Keszthely 20.000 forint, Lőcsei János, Üllő 20.000 forint. 10.000 forintot adományoztak: Galanisz Nikosz, Beloiannis; Lázár Mihály, Budapest; Göcző András, Mezőtúr; Tóth Péter, Záhony; Szilágyi Sándorné, Kisvárd.

Köszönjük az adományokat .

Karacs Lajosné

Segítsük a gyári demonstrációkat!

A gyárak, üzemek előtt elengedhetetlen a jelenlétünk, hiszen az ott dolgozókat így szólíthatjuk meg közvetlenül. Vannak néhányan, akik rendszeresen részt vesznek ezekben az akciókban, de gyakran szembesülnek a problémával: van hová, van kivel menni, csak a helyszínre eljutni nincs mivel.

Ezért kérjük minden gépkocsival rendelkező párttagunkat, szimpatizánsunkat, hogy segítsenek, jelentkezzenek a gyári akciókra Fogarasi Zsuzsannánál a 30/307-1166-os telefonszámon.

Nőtagozati csütörtökök

Október végén első alkalommal került megrendezésre az országos Nőtagozat – reményeink szerint – hagyományteremtő klubdelutánja. Remek hangulatban telt a délután, finom sütemények várták a vendégeket. Ezentúl minden hónap utolsó csütörtökén 15 órától 18 óráig megtartjuk klubdelutánunkat a Baross u. 61-ben, ahova minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Telefon: Csikányné Anikó 30/3186618;
Urbánné Éva 70/7767161

In memoriam Vozák Júlia

A XIII. kerület és Budapest kommunistái búcsúznak Julikától. Így ismertük meg, ez marad meg belőle emlékezetünkben.

1934-ben született Budapesten, ahol iskoláit is végezte, és később munkája, amire nagyon büszke volt, szintén a fővároshoz kötötte. Büszkesége nem volt hiábavaló, munkáját számos elismerés dicsérte, így a Munkáspárt Aranyjelvénye is. Példátlan pontosság jellemezte, hiszen a számok világában élt, ahol nem lehetett tévedni. Nem tévedett politikai hitvallásában sem. Kommunista volt és maradt élete utolsó percéig.

Kedves emlékét megőrizzük!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>